

Udfaldet af den omhandlede Skjønnsforretning, maatte ansees for at være billigt. Der indleedes derfor Brevvevling over Sagen med Finantsministeriet, der heller ikke troede at burde udtale sig imod, at der for Afstaaelsen af den omhandlede Eneret udbetaltes paa forventet Tillægsbevilling en Godtgjorelse af 10,000 Rd. Efterat Eieren af Farverimonopolet derpaa under 25de Februar d. A. havde udstedt en under samme Dato thinglæst Declaration, hvorved han frasagde sig og efterfølgende Besiddere af Gaarden Matr. Nr. 120 i Stege den ovenanførte til samme knyttede Eneret, blev den nævnte Erstatningssum af 10,000 Rd. under Forventning af Rigsdagens Approbation anvist Paagjældende til Udbetaling, og Bekjendtgjorelse om den udstedte Declaration, hvorved Eneretten saaledes var bortfalden, indrykket saavel i Departementstidenden som i vedkommende Aants Aviser.

ad 9. Af den ifølge allerhøieste Commissorium af 16de December 1861 nedsatte Commission til Undersøgelse og Paakjendelse af Sagen angaaende Folkethingsvalget i Frederiksfund d. 14de Juni 1860, er der under 10de Juni sidstl. affagt Dom i bemeldte Sag. Ved denne Dom ere Sagens Omkostninger paalagte deels de Tiltalte deels det Offentlige. Da bemeldte Omkostninger, der forskudsvis ere udrede af Statskassen, imidlertid paa Grund af den af Folkethinget begjærede extraordinaire Behandling af Sagen af en Commission ere løbne op til en ikke ganske ringe Sum, har Indenrigsministeriet troet at burde sætte det under Overveielse, hvorvidt Udredelsen af disse Omkostninger, ialfald forsaavidt de ere en Følge af den nævnte extraordinaire Behandling, bør falde de Domsfældte og de paagjældende communale Kasser til Last. Man har da ikke kunnet Andet end finde, at Billighed i høi Grad taler for, at de omspurgte Omkostninger i en Sag af en saa ganske særegen Beskaffenhed som nærværende endeligen bør overtages af Statskassen, selv om det ellers maatte være den almindelige Regel, at samtlige de ved de saakaldte Commissionsager foranledigede Omkostninger paa sædvanlig Maade afholdes af de Tiltalte og vedkommende Aantsrepartitionssfonds eller Kæmmerkasser. Justitsministeriet, med hvilket Indenrigsministeriet herom har brevvevlet, har derfor udtalt, at samme anerkjender, at det er det Principrigtigste, at alle Udgifter, der særlig foranlediges ved en Sags Behandling som Commissionsag, afholdes af Statskassen, og naar man desuagtet i Almindelighed i deslige Tilfælde har indskrænket sig til at indrømme, at de Honorarer, der, naar Sagerne ere af større Omfang, altid tilstaaes Commissionens Medlemmer, afholdes af Statskassen, har dette nærmest været begrundet i Hensynet til, at vedkommende Konto paa Justitsministeriets Budget ikke vilde kunne bære en yderligere Udgift, hvorfor der ogsaa, naar man har haft de fornødne Beløb til Disposition, er blevet indrømmet større Begunstigelser; navnlig er det oftere blevet bevilget, at de Commissionens Medlemmer tilkommende Diæter og Befordringsgodtgjorelser maatte afholdes af Statskassen. Justitsministeriet har derfor saameget mere i nærværende Tilfælde paa Grund af Sagens særegne Beskaffenhed med Indenrigsministeriet maatte være enig i, at de ved Sagens Behandling som Commissionsag foranledigede extraordinaire Omkostninger bør afholdes af Statskassen. Udgifterne have, Salair til Actor og Defensor fraregnet, udgjort 482 Rd. 87 $\frac{1}{2}$, hvilket Beløb er medgaaet til Befordringsudgifter, Diæter, Salair til Commissionens Skriver m. v. Af dette Beløb er imidlertid 89 Rd. først komne til Udbetaling i Finantsaaret 1862—63, hvorimod de øvrige her opførte 393 Rd. 87 $\frac{1}{2}$ vedkomme Finantsaaret 1861—62.

ad 10—12. De her opførte Poster ere overeensstemmende med den tilsvarende Deel af det i det Foranstaaende ofte nævnte tidligere Forflag til Lov om Tillægsbevilling for 1861—62, saaledes som samme blev vedtaget af Folkethinget ved 3die Behandling. De under 11 og 12 opførte Beløb ere Gjenbevillinger fra tidligere Finantsaar, det under 10 opførte et Tilskud for Finantsaaret 1861—62. Tøvrigt henvises til fornævnte Lovforflag.